

JAV išeivijos lietuvių suartinimo Piknikui - 70 metų!

Irena Nakienė-Valys. Amerikoje įsteigtos kazimieriečių, pranciškiečių, vincentiečių vienuolijos tarpukariu skubėjo įsikurti ir Lietuvoje: Pažaislyje, Kaune bei Vilniuje. Palaimintojo arkivyskupo marijono Jurgio Matulaičio įsteigta Marijos vargdienių seserų kongregacija – Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo vienuolės seserys Naujojoje Anglijoje (Konektikuto valstijoje) pradėjo veiklą 1936 metais. Nekaltai Pradėtosios Mergelės Marijos seserų vienuolija Putnamo miestelyje įsikūrė 1943 metais. Vienuolynui buvo nupirkta valstybinės našlaičių prieglaudos pastatas su sodyba. Naujuose namuose įsikūrė vienuolijos centras ir perkeltas noviciatas. Mažytei vienuolijos atžalai pasisėkė įleisti šaknis šiame žemyne ir išlaikyti vienuolijos gyvavimą, kad galėtų vėl klestėti Lietuvoje.

70-ajame piknike pagerbtos vienuolijos seserys

Vienuolės pačios sodybą puoselėjo, apsodino medžiais ir gėlėmis, stengėsi palaikyti lietuvišką krikščionišką dvasią, palaikyti ją gyvą. Kadangi čia buvo įsteigtas ir mergaičių bendrabutis, netrūko kultūrinės veiklos. Aukotojų pagalba vienuolyno sodyboje buvo pastatytas aukštas medinis lietuviškas kryžius, vėliau kelis kartus atstatytas. Lietuvių bendruomenė sodeliui davė „Kryžiaus sodelio“ vardą. Kūrybingoms seserų bendrabučio mergaitėms bendraujant su ateitininkų ir skaučių būreliais, Lietuvių studentų sąjunga bei Dainavos klubu ir įvairiomis rėmėjų gildijomis, susibūrimai buvo pradėti vadinti „Piknikais“. Taip nuo 1946 metų liepos ketvirtą savaitgalį Piknikai kasmet švenčiami iki šiol.

Šiomet Putname, Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo vienuolyne, jau 70-us metus rinkosi Amerikos išeivijos lietuviai iš tolimiausių vietovių ir valstijų – susitikti, pasibičiulianti, pabendrauti, paskanauti lietuviško tautiško maisto, pažiūrėti vaikų stovyklos „Neringa“ programos.

Pakalbinta vyresnioji sesuo Ignė Marijošiūtė džiaugėsi, jog „įsimintiniausio Pikniko nėra, nes visi turėjo savo laikmečio prasmę, grožį, atspalvį, tikslą, atspindėjo to laiko dvasią. „Neringa“ stovyklautojams labai reikalinga, nes šiais metais į šeimų stovyklą rinkosi iš Kalifornijos, Teksaso, Ilinojaus, Kolorado, Šiaurės Karolinos, Toronto... nekalbant apie gyvenančius šalia – Niujorke, Naujajame Džersyje, Masačusetse ar Naujojoje Anglijoje. Jaunos šeimos atvažiuoja, stovyklauja ir visada visi laukiami“.

Kaip kiekvienais metais, tradiciškai šventė prasidėjo šventomis Mišiomis, pagerbiant iškeliavusius iš šios žemės. Šv. Mišias atnašavo atvykęs Kenebunkporto (Kennebunkport) vienuolis pranciškonas Aurelijus Gricius ir kunigas salezietis Izidorius Sadauskas.

Saulei negailestingai kaitinant, dalyviai vėsinosi ledais bei lietuvišku receptu pagaminta gira. Nežiūrint kaitros, valgė karštas dešras su raugintais kopūstais, karkas su žirniais, keptą vištą bei kugelį.

Lietuviška duona, kepta Naujajame Džersyje

Rožių sodelyje norintys galėjo paganyti akis, apžiūrėti arba įsigyti rankdarbių,

gintaro dirbinių, lietuviško maisto, suvenyrų, atvirukų ir paveikslų apie Lietuvą. Kadangi Piknike renkasi ir seni, ir jauni, įdomiausia buvo – susitikti, pasišnekučiuoti, pabendrauti. Juk į Pikniką susirenka iš tolimiausių valstijų ir po 70-ties metų dabar čia susiburia gimusi trečioji ar ketvirtoji karta.

Raudondvario salėje net du kartus buvo galima pažiūrėti filmą apie „Neringos“ stovyklą, tema – „Istorinis žvilgsnis į seselių misiją Neringoje“. „Neringos“ stovykla kartu su seselėmis, stovyklos vedėja Regina Kulbyte, pavaduotoja Dana Vainauskiene ir kitais atsidavusiais darbuotojais ugdo išeivijos jaunimo lietuviškumą, krikščioniškumą. Vermonto valstijos kalnuose vykdomos turiningos programos vaikams ir šeimoms lietuvių bei anglų kalbomis. Visose „Neringos“ stovyklose puoselėjami lietuvių kultūros supratimas, dvasinė branda.

„Neringos“ stovyklos vaikų programa Piknike

„Neringos“ stovyklautojos po koncerto

Skautų pabendravimas su stovyklautojais Piknike

Daugeliui Amerikos lietuvių „Neringa“ yra tarsi antrieji namai, į kuriuos sugrįžtama ne tik kas vasarą, bet ir kas rudenį tradiciškai paiškylauti, žiemą – prisiminti Kūčių ir Kalėdų tradicijas, o pavasarį visus suburia didžioji talka, paruošianti stovyklą kitai vasarai.

Pakalbintos stovyklos vadovė ir pavaduotoja pasakojo, jog Regina Kulbytė lankė mergaičių stovyklą, ją su „Neringa“ sieja ryšys nuo vaikystės. Pačiai teko šokti ant tos pačios pievos. Dana Vainauskienė sakėsi jau atstovaujanti trečiabangiams, pasak jos, lietuvių suartinimo Piknikas yra „didžiulis pavyzdys, kaip išeivijoje tęsiamos tradicijos, mes, naujoji karta, atvykę mokomės to, pamatome, kaip vykdomas lietuviybės darbas, kokia yra svarbi katalikybė, draugystė, bendravimas tarpusavyje, nežiūrint to, ar susirinkusieji priklauso senajai pokario, ar naujai kartai, bet susiburiame visi kartu ir galime švęsti, bendrauti ir jaustis lietuviais. „Neringos“ stovykloje auga dar viena lietuviška karta, kuri tęs tą tradiciją, o mums, stovyklą organizuojantiems, tai labai labai svarbu“.

„Neringos“ stovyklautojai su vadovais Piknike

Šiame Piknike nuo kaitrios saulės galima buvo pasislėpti „Alkos“ muziejuje apžiūrint eksponatus ar įsigyti atliekamas knygas, miško paunksnėje pasivaikščioti prie kun. Stasio Ylos statytos Mindaugo pilaitės ir apžiūrėti ją iš vidaus.

Šventės linksmiausia dalis, kaip ir kiekvienais metais, – stovyklautojų iš „Neringos“ pasirodymas. Šiais metais vaikai parodė naują programą, skirtą Gailestingumo jubiliejiniam metams, tema „Kaimo diena“. Tokioje karštoje saulėje stovyklautojai koncertavo, dainavo, šoko basi visą valandą. Čia pat, aikštėje, sveikinimais buvo pagerbtos vienuolės seserys, joms įteikta gėlių. Prisimintinos gražios stovyklautojų akimirkos po programos, nuleidus vėliavas. Jie buvo tokie linksmučiai, laimingi, akys švytėjo, vieni kitus džiugino apsikabinimais, aplink žiūrovai ir tėveliai spragsėjo fotoaparatais ir išmaniaisiais telefonais užfiksuodami šventės akimirkas. Stovyklautojų veiduose šypsenos sakė, jog visai jų nenuvargino ir neišsekino karšta saulė. Na o Pikniko pabaigą vainikavo didžiųjų dovanų traukimas. Šventės dalyviai neskubėjo skirstytis, medžių pavėsyje šnekučiavosi, bendravo ir dalinosi Pikniko akimirkomis bei prisiminė praėjusius Piknikus, ypač mus jau palikusius dalyvius.

O vienuolijos seserims bei Pikniko organizatoriams – Aidui ir Gitai Kupčinskams, Snieguolei Stapčinskaitei, Dianai ir Leonardui Norkams, Gintarui Čepui, Leonui Bernotui – belieka padėkoti už pastangas, darbą, ištikimybę dvasinėms bei kultūrinėms vertybėms, kurias atsinešėme iš gimtosios Tėvynės.

Irena Nakienė-Valys

JAV LB Rytinės CT apylinkės pirmininkė,

PLB XIV-XV Seimo narė

pasauliolietuvis.lt